

Sygn. akt I ACa 1078/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Andrzej Struzik (spr.)

Sędziowie: SA Zbigniew Ducki

SA Regina Kurek

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. D.

przeciwko M. W. i A. D.

o ustalenie

na skutek zażalenia powoda na postanowienie w przedmiocie kosztów procesu zawarte w pkt. 2 wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20 listopada 2015 roku, sygn. akt I ACa 1078/15

postanawia:

1. oddalić zażalenie
2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego M. W. 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

SSA Zbigniew Ducki SSA Andrzej Struzik SSA Regina Kurek

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2015 r. Sąd Apelacyjny w Krakowie oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 17 kwietnia 2015 r., sygn. akt I C 89/15 oraz zasądził od powoda na rzecz każdego z pozwanych kwotę 3.600 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Powód zaskarżył powyższe orzeczenie w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, wnosząc o jego zmianę poprzez odstąpienie od obciążania go kosztami tegoż postępowania w całości, a także o przyznanie na rzecz pełnomocnika z urzędu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym. Zarzucił mu naruszenie art. 102 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie zasady słuszności wyrażonej w tym przepisie, a w konsekwencji obciążenie powoda w całości kosztami postępowania apelacyjnego pomimo, iż w rozpoznawanej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniony zarówno charakterem sprawy, jak i wyjątkowo trudną sytuacją majątkową i życiową powoda.

Pozwany M. W. w odpowiedzi na zażalenie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Powyższa regulacja stanowi wyjątek od ogólnej zasady ponoszenia przez stronę przegrywającą kosztów procesu (art. 98 k.p.c.). Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym rozszerzającej wykładni. Należy zauważyć, iż przepisy prawa nie konkretyzują pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych” w rozumieniu art. 102 k.p.c., dlatego też ocena stanu faktycznego pod kątem możliwości zastosowania tegoż przepisu należy każdorazowo do Sądu orzekającego w danej sprawie. Ocena ta ma charakter dyskrejonalny, oparty na swobodnym uznaniu, kształtowanym własnym przekonaniem oraz oceną okoliczności rozpoznawanej sprawy, w związku z czym w zasadzie nie podlega kontroli instancyjnej i może być podważona tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa. Jednocześnie wskazać należy, iż powyższa ocena dokonywana jest niezależnie od przyznanego stronie zwolnienia od kosztów sądowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. III CZ 10/12, OSNC 2012/7-8/98, Biul.SN 2012/4/7; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 2010 r., sygn. II CZ 88/09, LEX nr 578136).

Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym sprawę rozstrzygnął o kosztach postępowania apelacyjnego zgodnie z ogólną zasadą wynikającą z art. 98 k.p.c. Należy zatem wnioskować, iż nie znalazł podstaw do zastosowania wyjątku z art. 102 k.p.c. Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie podziela powyższe stanowisko. W realiach niniejszej sprawy nie występuje żaden szczególnie uzasadniony przypadek uzasadniający nieobciążanie powoda kosztami postępowania. W szczególności wystarczającej podstawy do zastosowania dobrodziejstwa z art. 102 k.p.c. nie może stanowić sama tylko trudna sytuacja materialna i zdrowotna powoda. Podobnie powód nie może uzasadniać zastosowania powyższego przepisu swoim subiektywnym przekonaniem o słuszności dochodzonych roszczeń. Skoro bowiem po zapoznaniu się z motywami rozstrzygnięcia Sądu I instancji zdecydował się na wniesienie środka odwoławczego, to musiał liczyć się z przegraniem procesu, a w konsekwencji również obowiązkiem pokrycia kosztów procesu poniesionych przez pozwanych.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny postanowił jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając od powoda, jako strony przegrywającej sprawę, na rzecz pozwanego M. W., który wniósł odpowiedź na zażalenie i domagał się zasądzenia kosztów, kwotę odpowiadającą wynagrodzeniu pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalonym w stawce minimalnej określonej przez przepisy § 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, mając na uwadze, że wartość przedmiotu zaskarżenia w stosunku do każdego z pozwanych wynosi 3.600 zł.

SSA Zbigniew Ducki SSA Andrzej Struzik SSA Regina Kurek